

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

20 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie

Mardari Dumitru

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Dudulica Liubomir în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 decembrie 2021 și a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12 iulie 2019, în cauza penală privind-l pe

Başbaydar Nizamettin Xxxxx, născut la xxxxx, originar din Xxxxx, Xxxxx, domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx, ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 07.02.2018-12.07.2019
2. instanța de apel: 15.10.2019-01.07.2020
23.06.2021-27.12.2021
3. instanța de recurs: 22.09.2020 - 17.05.2021
07.06.2022-20.09.2022

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12 iulie 2019, cauza fiind judecată în procedura prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul Başbaydar Nizamettin Xxxxx, a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 244 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 3 000 (trei mii) unități convenționale, echivalentul a 60 000 lei (reieșind din unitatea convențională cu echivalentul de 20 lei), cu privarea de dreptul de a exercita activitatea de întreprinzător pe un termen de 1 (unu) an.

Demersul acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului Başbaydar Nizamettin, a sumei de 244 726 lei cu titlu de prejudiciu cauzat statului, a fost lăsat fără examinare.

2. Başbaydar Nizamettin, activând în calitate de director și fondator al ÎCS „Nizam- Group” SRL, c/f xxxxx, cu adresa juridică str. Xxxxx, mun. Chișinău, a cărei gen de activitate de bază este producerea și comercializarea produselor din carne, fiind persoana care a gestionat o organizație comercială, având drepturi și obligații în vederea funcțiilor administrative, de dispoziție și organizatorico-economice,

urmărind scopul obținerii unui profit ilicit în urma eschivării de la achitarea impozitelor și taxelor la bugetul public național de către întreprinderea gestionată, subiect impozabil, care potrivit prevederilor art. 94 Cod fiscal, este persoană juridică ce desfășoară activitatea de întreprinzător, înregistrată în calitate de plătitor de T.V.A., prin includerea în ratele contabile, fiscale și financiare a unor date denaturate și tănuirea obiectului impozabil, a comis evaziunea fiscală a întreprinderilor în următoarele circumstanțe:

Fiind administratorul care a gestionat și supravegheat activitatea ÎCS „Nizam-Group” SRL, contrar prevederilor art. 84 alin. (1) Cod fiscal, care prevede că: *„Agenții economici sunt obligați să achite, nu mai târziu de 25 martie, 25 iunie, 25 septembrie și 25 decembrie ale anului fiscal, sume egale cu 1/4 din: a) suma calculată drept impozit ce urmează a fi plătit, conform prezentului titlu, pentru anul respectiv”*; impozitul ce urma să fie plătit, conform prezentului titlu, pentru anul precedent și prevederilor art. 101 alin. (1) Cod fiscal, potrivit cărora: *„Subiecții impozabili stipulați la art. 94 lit. a) sunt obligați să declare, conform art. 115, și să achite la buget fiecare perioadă fiscală, stabilită conform art. 114, suma T.V.A., care se determină ca diferență dintre sumele T.V.A. achitate sau ce urmează a fi achitate de cumpărători (beneficiari) pentru mărfurile, serviciile livrate lor și sumele T.V.A. achitate sau ce urmează a fi achitate furnizorilor la momentul procurării valorilor materiale, serviciilor (inclusiv T.V.A. la valorile materiale importate) folosite pentru desfășurarea activității de întreprinzător în perioada fiscală respectivă, ținându-se cont de dreptul de deducere conform art. 102. ”*, prin prezentarea unor informații neautentice a declarațiilor cu privire la impozitul pe venit și T.V.A., tănuirea unor astfel de informații, neachitarea impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător, a generat apariția obligațiilor fiscale pentru perioadele iunie 2014 - septembrie 2017, la impozitul pe venit în sumă de 144 076 lei și taxă pe valoare adăugată în sumă de 378 155 lei, în total în sumă de 522 231 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

Organul de urmărire penală a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 244 alin. (2) lit. b) Cod penal, evaziunea fiscală a întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor, adică evaziunea fiscală a întreprinderilor prin includerea în documentele contabile, fiscale și financiare, a unor date denaturate privind veniturile și cheltuielile și tănuirea unor obiecte impozabile care a condus la neachitarea impozitului în proporții deosebit de mari.

La 04 iulie 2019, prin ordonanța de modificare a învinuirii, lui Başbaydar Nizamettin i s-a incriminat săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 244 alin. (1) Cod penal, în temeiul modificărilor operate la dispoziția art. 244 Cod penal, prin Legea nr. 179 din 26.07.2018, în vigoare din 17.08.2018.

Astfel, potrivit învinuirii modificate prin ordonanța sus-menționată, lui Başbaydar Nizamettin i s-a înaintat învinuirea pentru faptul că, activând în calitate de director și fondator al ÎCS „Nizam-Group” SRL, c/f xxxxx, cu adresa juridică str. Xxxxx, mun. Chișinău, a cărei gen de activitate de bază este producerea și comercializarea produselor din carne, fiind persoana care a gestionat o organizație comercială, având drepturi și obligații în vederea funcțiilor administrative, de dispoziție și organizatorico- economice, urmărind scopul obținerii unui profit ilicit în

urma eschivării de la achitarea impozitelor și taxelor la bugetul public național de către întreprinderea gestionată, subiect impozabil, care potrivit prevederilor art. 94 Cod fiscal, este persoană juridică ce desfășoară activitatea de întreprinzător, înregistrată în calitate de plătitor de T.V.A, prin includerea în ratele contabile, fiscale și financiare a unor date denaturate și tănuirea obiectului impozabil, a comis evaziunea fiscală a întreprinderilor în următoarele circumstanțe:

Fiind administratorul care a gestionat și supravegheat activitatea ÎCS „Nizam-Group” SRL, contrar prevederilor art. 84 alin. (1) Cod fiscal, care prevede că: „Agenții economici sunt obligați să achite, nu mai târziu de 25 martie, 25 iunie, 25 septembrie și 25 decembrie ale anului fiscal, sume egale cu 1/4 din: a) suma calculată drept impozit ce urmează a fi plătit, conform prezentului titlu, pentru anul respectiv”; impozitul ce urma să fie plătit, conform prezentului titlu, pentru anul precedent și prevederilor art. 101 alin. (1) Cod fiscal, potrivit cărora: „Subiecții impozabili stipulați la art. 94 lit. a) sunt obligați să declare, conform art. 115, și să achite la buget fiecare perioadă fiscală, stabilită conform art. 114, suma T.V.A., care se determină ca diferență dintre sumele T.V.A. achitate sau ce urmează a fi achitate de cumpărători (beneficiari) pentru mărfurile, serviciile livrate lor și sumele T.V.A. achitate sau ce urmează a fi achitate furnizorilor la momentul procurării valorilor materiale, serviciilor (inclusiv T.V.A. la valorile materiale importate) folosite pentru desfășurarea activității de întreprinzător în perioada fiscală respectivă, ținându-se cont de dreptul de deducere conform art. 102. ”, prin prezentarea unor informații neautentice a declarațiilor cu privire la impozitul pe venit și T.V.A., tănuirea unor astfel de informații, neachitarea impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător, a generat apariția obligațiilor fiscale pentru perioadele iunie 2014 - septembrie 2017, la impozitul pe venit în sumă de 144 076 lei și taxă pe valoare adăugată în sumă de 378 155 lei, în total în sumă de 522 231 lei, impozite obligatorii care nu au fost achitate la bugetul de stat, dintre care cele pentru perioada fiscală 2014, în sumă de 244 726 lei, cumulate din impozite neachiate în sumă de 159 620 lei și taxă pe valoare adăugată în sumă de 85 106 lei, care depășesc 50 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului a prejudiciului cauzat statului în sumă de 244 726 lei și soluționarea chestiunilor legate de sechestrele aplicate asupra bunurilor celui din urmă.

În motivarea apelului, acuzatorul de stat a indicat că, prima instanță a dat o apreciere corectă circumstanțelor de fapt a cauzei, și corect a ajuns la concluzia de a-l recunoaște vinovat pe Bașbaydar Nizamettin în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 244 alin. (1) Cod penal. Totuși, prima instanță a omis să ia în considerație că prin acțiunile sale ilicite, inculpatul a cauzat un prejudiciu material statului în sumă de 244 726 lei.

Atât la etapa de urmărire penală cât, și la faza cercetării judecătorești, nici un reprezentant al autorității responsabile nu a fost recunoscut în calitate de parte civilă

și nici nu a fost intentată vreo acțiune civilă în sensul dat. La fel, pe cauza penală dată, au fost aplicate mai multe sechestre asupra bunurilor ce aparțin inculpatului, în vederea asigurării recuperării prejudiciului cauzat prin infracțiune, iar prima instanță nu s-a expus privitor la soarta acestor bunuri.

În concret, la caz, acuzatorul de stat, a menționat că au fost luate măsuri asigurătorii sub formă de sechestre aplicate asupra unui automobil de model „Porche Panamera” cu n/î XXXXX și bun imobil cu nr. cadastral xxxxx, amplasat pe str. Xxxxx, ap. xx din mun. Chișinău în valoare de 43 418 euro. Astfel, la adoptarea sentinței au fost lăsate fără soluționare chestiunile legate de recuperarea prejudiciului și confiscarea ori ridicarea sechestrului asupra bunurilor. Prin urmare, apelantul a opinat că daunele cauzate, urmează să fie suportate anume de către Bașbaydar Nizamettin;

3.2 Avocatul Dudulica Liubomir în numele inculpatului Bașbaydar Nizamettin, care a solicitat repunere în termen a apelului, casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să îi fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În motivarea apelului, apărătorul a indicat că, instanța de judecată nu a luat în considerație argumentele invocate de către partea apărării, și anume: săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave; recunoașterea integrală a vinovăției; contribuirea la descoperirea infracțiunii prin explicarea tuturor circumstanțelor cazului și elucidarea detaliilor; căința sinceră; caracteristica pozitivă a inculpatului; personalitatea acestuia, care este familist și anterior nu a fost condamnat.

Toate aceste circumstanțe, în viziunea apelantului, demonstrează faptul că inculpatul Bașbaydar Nizamettin a conștientizat caracterul ilegal al acțiunilor sale și a făcut concluziile necesare care contribuie la corijarea comportamentului său.

La fel, a solicitat repunerea în termen a apelului declarat, menționând că din motive întemeiate nu a putut să se prezente în ședința din 12.07.2019, când a avut loc pronunțarea sentinței.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2020, apelul avocatului Dudulica Liubomir în numele inculpatului a fost respins, ca nefondat, iar apelul procurorului a fost admis, casată parțial sentința contestată, în partea prin care s-a lăsat fără examinare solicitarea acuzatorului de stat cu privire la repararea prejudiciului și pronunțată o nouă hotărâre în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

S-a încasat de la Bașbaydar Nizamettin în beneficiul statului, suma de 244 726 lei.

S-au menținut sechestrele aplicate asupra bunurilor inculpatului Bașbaydar Nizamettin în scopul asigurării reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune, până la achitarea sumelor respective în vederea stingerii datoriei față de stat.

În rest, sentința a fost menținută.

5. Pentru pronunța decizia adoptată, instanța de apel a conchis că, prima instanță corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Bașbaydar Nizamettin în comiterea infracțiunii incriminate, cât și asupra încadrării juridice a acțiunilor celui din urmă în baza art. 244 alin. (1) Cod penal, în urma cercetării complete, sub toate

aspectele și în mod obiectiv a circumstanțelor cauzei, dar și a probelor administrate pe caz, care au primit o apreciere legală din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor. În urma verificării prin citire a declarațiilor martorilor și a probelor materiale administrate pe caz, instanța de apel nu a stabilit careva circumstanțe, care să indice la admiterea unor încălcări esențiale, ce ar determina neadmiterea lor.

Mai mult, instanța de apel a menționat că solicitarea apărătorului privind stabilirea unei pedepse mai blânde inculpatului este inoportună, în condițiile în care Bașbaydar Nizamettin deja a beneficiat de o reducere considerabilă a limitelor de pedeapsă în temeiul prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care la fel, au fost reținute de prima instanță la individualizarea pedepsei.

În acest context, ținând cont că infracțiunea în cauză a fost comisă de inculpatul Bașbaydar Nizamettin, instanța de apel a considerat ca fiind justificată încasarea sumei de 244 726 lei din contul celui din urmă, în beneficiul statului, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

6. Legalitatea și temenicia deciziei instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de către avocatul Dudulica Liubomir în numele inculpatului Bașbaydar Nizamettin, care prin cererea de recurs depusă la data de 01.09.2020, a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În conținutul recursului a reținut ca fiind incident temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și a menționat că instanța de apel nu a ținut cont de toate circumstanțele de fapt existente în prezenta cauză penală, care vizează prejudiciul cauzat și responsabilii de a recupera acest prejudiciu.

Adică, a considerat recurentul că instanța ierarhic inferioară greșit s-a expus asupra chestiunii privind încasarea prejudiciului material cauzat statului din contul inculpatului, în situația în care prevederile art. 218 Cod de procedură penală stipulează expres că acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia. Persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire.

Prin urmare, în viziunea recurentului, instanța de apel neîntemeiat a dispus încasarea prejudiciului material cauzat statului, în lipsa unei acțiuni civile înaintate de către o autoritate competentă de a reprezenta interesele statului, în sensul dat.

Mai mult de atât, a mai invocat recurentul, că cauza penală nominalizată a fost trimisă în judecată inclusiv și în privința persoanei juridice ÎCS „Nizam-Group” SRL, care în cadrul judecării cauzei în fond, a fost disjunsă.

De asemenea, a comunicat recurentul că cererea de recuperare a prejudiciului cauzat statului în mărime de 244 726 lei, constituie obiectul examinării în cadrul procesului penal de învinuire a ÎCS „Nizam-Group” SRL învinuită în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 244 alin. (1) Cod penal, cât și în cadrul procedurii de insolvență a ÎCS „Nizam -Group” SRL, aflată pe rol la Judecătoria Chișinău.

La data de 26.03.2021, avocatul Dudulica Liubomir în numele inculpatului Başbaydar Nizamettin, a declarat recurs suplimentar, în care a invocat intervenirea termenului prescripției tragerii la răspundere penală a inculpatului, în temeiul art. 60 Cod penal. Adicional, în recursul declarat se face trimitere la actul controlului fiscal și decizia Serviciului Fiscal de Stat prin care s-a dispus încasarea, inclusiv și a prejudiciului cauzat statului în mărime de 244 726 lei, probe care au fost ignorate de către instanța de apel la soluționarea chestiunii privind recuperarea prejudiciului cauzat prin infracțiune.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit a Curții Supreme de Justiție din 17 mai 2021, a fost respins ca inadmisibil recursul avocatului Dudulica Liubomir în numele inculpatului Başbaydar Nizamettin declarat la data de 26.03.2021 și admis recursul ordinar declarat de avocatul Dudulica Liubomir în numele inculpatului Başbaydar Nizamettin, la data de 01.09.2020, fiind casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. Instanța de recurs a reținut că, referitor la recursul recurentului din data de 01.09.2020, acesta este declarat în termenul legal prevăzut de legislația procesual penală, fiind semnalat temeiul pentru recurs prescris la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Astfel, în partea descriptivă a deciziei pronunțate, instanța de apel supune verificării întreg ansamblul probator administrat în prezenta cauză penală, printre care se enumeră și decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 119/2410 din 12.12.2017 (f.d. 105, vol. III), potrivit căreia nu a fost doar constatată încălcarea legislației fiscale de către ÎCS „Nizam - Group” SRL, dar s-a decis și: „II: A încasa la buget sumele impozitelor și taxelor calculate în rezultatul controlului:

- 144 076 lei, impozitul pe venit obținut din activitatea de întreprinzător, care urmează a fi transferat la codul IBAN: XXXXX, cod fiscal xxxxx, prestator beneficiar - Ministerul Finanțelor - Trezoreria de Stat;

- 378155 lei, taxa pe valoarea adăugată, care urmează a fi transferată la codul IBAN: XXXXX, cod fiscal xxxxx, prestator beneficiar - Ministerul Finanțelor - Trezoreria de Stat." (f.d. 7, vol. II).

Din conținutul deciziei contestate, rezultă concluzia evidentă că instanța de apel nu s-a expus în nici un fel pe marginea actului nominalizat, în pofida faptului că acesta capătă o forță executorie din momentul întocmirii și are tangență directă cu obiectul prejudiciului material cauzat statului prin comiterea infracțiunii de evaziune fiscală. Ba mai mult, asupra chestiunii în cauză, instanța de apel motivează încasarea prejudiciului material din contul inculpatului printr-o constatare generică: *„În acest context, ținând cont că infracțiunea în cauză a fost comisă de inculpatul Başbaydar Nizamettin Vehdein, este justificat încasarea prejudiciului din contul acestuia, în beneficiul Statului, a sumei de 244.726 lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.”*

Or, în speță, este necesar de menționat că inculpatul Başbaydar Nizamettin, activând în calitate de administratorul ÎCS „Nizam -Group ” SRL, a cauzat prejudiciu

statului, prin neachitarea impozitelor, de vreme ce infracțiunea comisă este o infracțiune materială, ea se consideră consumată din momentul producerii urmărilor prejudiciabile sub formă de neachitarea impozitului, a cărui mărime depășește la caz, 50 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei. (f.d. 108, vol. III).

Cele consemnate mai sus, denotă în mod evident că instanța de apel nu a verificat probele reținute în decizia pronunțată, ci doar le-a trecut prin revistă, fără a analiza conținutul real al acestora. O asemenea conjunctură de împrejurări echivalează cu nesoluționarea fondului cauzei, situație de fapt care nu poate fi menținută de către instanța de recurs.

În acest sens, instanța de recurs a notat că, instanța de apel pripit a ajuns la concluzia de a dispune încasarea prejudiciului material cauzat statului prin infracțiune din contul inculpatului, pronunțând o soluție care este contrară materialului probator administrat în prezenta cauză penală.

Subsidiar, instanța de recurs a stabilit că, prima instanță nu a respectat cerințele impuse de legiuitor la pct. 1) alin. (1) art. 394 Cod de procedură penală, potrivit cărora partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii. Omisiunea primei instanțe nu a fost sesizată de instanța de apel, or în decizia adoptată s-a reținut în mod eronat, ca fiind constatată de către prima instanță fapta prejudiciabilă (f.d. 90, vol. III).

Rezumând asupra punctelor de reper expuse în prezenta decizie, instanța de recurs a constatat că, argumentele recurentului ce vizează soluționarea prejudiciului material în prezenta cauză penală și-au găsit confirmare, fiind incident temeiul pentru recurs prescris la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, din care motiv hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare, având în vedere că erorile constatate nu pot fi corectate de către instanța de recurs.

Cât privește recursul suplimentar al avocatului Dudulica Liubomir în numele inculpatului Bașbaydar Nizamettin din data de 26.03.2021, instanța de recurs a reținut că, în corespundere cu prescripțiile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de atac cu recurs a deciziei instanței de apel este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei, iar art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prescrie expres că în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Raportând normele vizate la decizia pronunțată pe caz, instanța de recurs a constatat că termenul rezervat pentru declararea recursului ordinar a expirat la data de 29 august 2020.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 decembrie 2021, au fost admise apelurile declarate, fiind casată sentința inclusiv și din oficiu, conform art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează: Bașbaydar

Nizamettin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 244 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 3000 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 60000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de întreprinzător pe un termen de 1 an. A fost încasat din contul inculpatului Başbaydar Nizamettin în beneficiul statului suma de 244726 lei. Au fost menținute sechestrurile aplicate asupra bunurilor inculpatului Başbaydar Nizamettin în scopul asigurării reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune, până la achitarea sumei respective, în vederea stingerii datoriei față de stat.

10. Instanța de apel examinând probatoriul, a considerat dovedită vina inculpatului Başbaydar Nizamettin în evaziunea fiscală a întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor, adică evaziunea fiscală a întreprinderilor prin includerea intenționată în documentele contabile, fiscale și financiare, a unor date vădit denaturate privind veniturile și cheltuielile care nu au la bază operațiuni reale, prin tănuirea intenționată a unor obiecte impozabile, acte contabile, fiscale și financiare, dacă suma cumulativă a impozitului prevăzute de Codul fiscal, aferente unui an fiscal depășește 50 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, acțiunile acestuia urmând a fi calificate în temeiul art. 244 alin. (1) Cod penal.

Circumstanțe atenuante pentru inculpatul Başbaydar Nizamettin conform art. 76 Cod penal, instanța de apel a stabilit căința sinceră în cele săvârșite.

La caz, instanța de apel nu a putut reține în calitate de circumstanță atenuantă - recunoașterea vinovăției de către inculpat, or, recunoașterea vinei atrage incidența procedurii simplificate în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală și nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că, aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

Circumstanțe agravante pentru inculpat, conform art. 77 Cod penal, instanța de fond nu a stabilit.

Instanța de apel a reținut că, infracțiunea prevăzută de art. 244 alin. (1) Cod penal se califică, conform prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal ca o infracțiune mai puțin gravă, sancțiunea fiind stabilită sub formă de amendă în mărime de la 3500 la 5000 de unități convenționale sau cu închisoare de până la 2 ani și 6 luni, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

Prin urmare, instanța de apel ținând cont de faptul că, inculpatul Başbaydar Nizamettin, nu are antecedente penale, a recunoscut vina și s-a căit sincer, careva circumstanțe agravante nu a reținut, a dispus aplicarea inculpatului Başbaydar Nizamettin pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 244 alin. (1) Cod penal, pedeapsa penală sub formă de amendă în mărime de 3000 unități, ceea ce constituie suma de 60 000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de întreprinzător pe un termen de 1 an.

Cu referire la solicitarea părții apărării de a aplica inculpatului Başbaydar Nizamettin a unei pedepse mai blânde, instanța de apel a apreciat-o ca nefondată, or,

este inoportun de a fi aplicată o pedeapsă mai blândă în privința inculpatului, în situația în care sancțiunea normei de care se face vinovat inculpatul, prevede pe lângă amendă și închisoare, or, la caz, instanța de apel a luat în considerație circumstanțele de fapt și de drept, precum a ținut cont și de personalitatea inculpatului.

Totodată, instanța de apel a respins solicitarea părții apărării de a dispune încetarea procesului penal de învinuire a lui Başbaydar Nizamettin pe motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, or, din materialele cauzei penale rezultă că, inculpatul Başbaydar Nizamettin s-a sustras de a se prezenta la ședința de judecată, fiind dispusă anunțarea în căutare a acestuia, iar potrivit art. 60 alin. (5) Cod penal, curgerea prescripției se suspendă dacă persoana care a săvârșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată. În aceste cazuri, curgerea prescripției se reia din momentul reținerii persoanei sau din momentul autodenunțării.

Instanța de apel a reținut că, prin apelul declarat de acuzatorul de stat împotriva sentinței, rezultă că apelantul invocă ca temei de casare a sentinței, faptul că prima instanță a lăsat fără examinare solicitarea procurorului privind încasarea de la condamnat a prejudiciului cauzat statului, urmare a comiterii infracțiunii, în sumă de 244.726 lei.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în apel, instanța de apel a constatat că această solicitare și-a găsit confirmarea la judecarea apelului declarat, prin urmare există temei de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate cu privire la solicitarea procurorului privind încasarea prejudiciului cauzat statului, urmare a comiterii infracțiunii, în sumă de 244.726 lei.

La caz, instanța de apel a reținut că, este probată existența faptului ilicit, cauzarea prejudiciului, legătura causală dintre fapta ilicită, prejudiciul și vinovăția inculpatului de comiterea faptei ilicite.

În aceste condiții, instanța de apel a stabilit că sunt prezente toate condițiile pentru angajarea răspunderii delictuale a inculpatului, or, impozite obligatorii care nu au fost achitate la bugetul de stat, dintre care cele pentru perioada fiscală 2014, în sumă de 244.726 lei, cumulate din impozite neachitate în sumă de 159.620 lei și taxă pe valoare adăugată în sumă de 85.106 lei, care depășesc 50 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

În acest context, ținând cont că infracțiunea în cauză a fost comisă de inculpatul Başbaydar Nizamettin este justificat încasarea prejudiciului din contul acestuia, în beneficiul statului, a sumei de 244.726 lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

Or, în speță, este necesar de menționat că inculpatul Başbaydar Nizamettin, activând în calitate de administratorul ÎCS „Nizam-Group” SRL, a cauzat prejudiciul statului, prin neachitarea impozitelor, de vreme ce infracțiunea comisă este o infracțiune materială, ea se consideră consumată din momentul producerii urmărilor prejudiciabile sub formă de neachitarea impozitului, a cărui mărime depășește la caz,

50 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Cu referire la soluționarea chestiunii ce ține de sechestrul aplicat asupra bunurilor, instanța de apel a indicat că, prin încheierea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 20.09.2017 a fost aplicat sechestrul asupra bunului imobil cu nr. cadastral xxxxx, amplasat pe str. Xxxxx, ap. xx mun. Chișinău.

Prin încheierea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 22.09.2017 a fost aplicat sechestrul asupra automobilului de model „Porche Panamera”, cu numărul de înmatriculare XXXXX.

În conformitate cu prevederile art. art. 203, 210 Cod de procedură penală, instanța de apel a dispus menținerea sechestrului aplicat asupra bunurilor inculpatului Bașbaydar Nizamettin în scopul asigurării reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune, până la achitarea sumei respective, în vederea stingerii datoriei față de stat.

11. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Dudulica Liubomir în numele inculpatului, care solicită casarea acestora, cu dispunerea încetării procesului penal în temeiul art. 60 Cod penal, cu menținerea sentinței, în partea soluționării acțiunii civile.

În motivarea recursului indică:

- a comunicat instanței de apel că, potrivit rechizitoriului infracțiunea incriminată lui Bașbaydar Nizamettin s-a consumat la 31.12.2014. Infracțiunea prevăzută de art. 244 alin. (1) Cod penal, se califică ca infracțiune mai puțin gravă. Potrivit prevederilor art. 60 Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave. Respectiv, la data de 31.12.2019 a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală, dar instanța de apel nu a aplicat aceste prevederi legale, fiind omis, cu rea-credință, să indice data anunțării în căutare a lui Bașbaydar Nizamettin - dată din care se suspendă curgerea prescripției;

- instanța de apel l-a examinat cauza și a ajuns la concluzii greșite. În motivarea soluției se indică că infracțiunea în cauză a fost comisă de inculpatul Bașbaydar Nizamettin și este justificat încasarea prejudiciului din contul acestuia, în beneficiul statului, a sumei de 244.726 lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune. Se constată că este probată existența faptului ilicit, cauzarea prejudiciului, legătura causală dintre fapta ilicită, prejudiciu și vinovăția inculpatului de comiterea faptei ilicite. În aceste condiții se constată că, sunt prezente toate condițiile pentru angajarea răspunderii delictuale a inculpatului, or, impozite obligatorii care nu au fost achitate la bugetul de stat, dintre care cele pentru perioada fiscală 2014, în sumă de 244.726 lei, cumulate din impozite neachitate în sumă de 159.620 lei și taxă pe valoare adăugată în sumă de 85.106 lei, care depășesc 50 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei;

- contradictoriu este expus faptul survenirii răspunderii solidare, or s-a încasat prejudiciul pretins doar din contul lui Başbaydar Nizamettin, fără atragerea pârâţilor solidari;

- la casarea în parte a sentinţei instanţei de fond, s-a ignorat total concluziile expuse, or instanţa de apel urma să constate motivat eroarea admisă la judecarea fondului cu combaterea, în temeiul legii, a argumentelor date;

- în speţă, careva cerere de recuperare a prejudiciului de la partea vătămată nu există;

- examinarea acţiunii civile în cadrul procesului penal disjuns, fără atragerea "NIZAM GROUP", îl privează pe Başbaydar Nizamettin de dreptul de a înainta acţiune în regres, fapt ce nu a fost luat în consideraţie de către instanţa de apel;

- evidenţiază în susţinerea recursului probe care au fost ignorate de către instanţa de apel la examinarea cauzei:

- la rejudecarea cauzei în instanţa de apel au fost ignorate în totalitate motivele ce au servit drept temei pentru Curtea Supremă de Justiţie de casare a deciziei Curţii de Apel Chişinău din 01.07.2020, erori care urmau a fi corectate la rejudecare;

- ignorarea repetată a deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 119/2410 din 12.12.2017 (f.d. 105, vol. III), potrivit căreia nu a fost doar constatată încălcarea legislaţiei fiscale de ICS „Nizam-Group SRL, dar s-a decis şi: „II: A încasa la buget sumele impozitelor şi taxelor calculate în rezultatul controlului.”;

- neverificarea, în mod evident, a probelor reţinute în decizia pronunţată, ci doar le-a trecut prin revistă, fără a analiza conţinutul real al acestora. Astfel, pripit s-a ajuns la concluzia de a dispune încasarea prejudiciului material cauzat statului prin infracţiune din contul inculpatului, pronunţând o soluţie care este contrară materialului probator administrat în prezenta cauză penală;

- aceste probe cert demonstrează soluţia greşită a instanţei de apel la soluţionarea laturii civile;

- este neclar expus dispozitivul deciziei atacate, or se dispune admiterea şi a apelului apărării, cu toate că nici o cerinţă a apărării nu a fost admisă şi nici avantajată situaţia inculpatului, din contra, fiind agravată.

În drept, recurentul îşi întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

12. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează, că acesta urmează a fi admis, cu casarea parţială a hotărârii instanţei de apel, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanţa de recurs este în drept de al admite, cu casarea parţială sau totală a hotărârilor atacate, să rejudece cauza şi să pronunţe o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situaţia condamnatului.

Prin urmare, instanţa de recurs poate să intervină în soluţia instanţei de apel, inclusiv şi să o caseze parţial, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri nefondate de către instanţa de apel.

Or, rațiunea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în preîntâmpinarea și înlăturarea erorilor în domeniul justiției, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator al erorilor de drept admise de instanțele ierarhic inferioare.

Așadar, reieșind din textul recursului declarat, autorul îl întemeiază prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, dispozitivul hotărârii este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Cu referire la critica recurentului, precum că instanța de apel la examinarea cauzei a ignorat unele probe, fiind doar menționate fără a fi verificate, Colegiul penal reține că instanța de apel rejudecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 244 alin. (1) Cod penal.

În același timp, instanța de apel casând sentința primei instanțe și recunoscându-l pe Bașbaydar Nizamentin vinovat de săvârșirea infracțiunii imputate, și-a argumentat soluția prin faptul că, din declarațiile reprezentantului legal al ÎCS "Nizam-Group", martorilor și din probele materiale prezentate în cauză, se demonstrează comiterea de către inculpat a infracțiunii de evaziune fiscală, probe ce sânt descrise amănunțit în hotărârea judecătorească (f.d. 185-196, v. III).

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, întemeiat constatând că *"examinând probatoriul, consideră dovedită vina inculpatului Bașbaydar Nizamentin în evaziunea fiscală a întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor, adică evaziunea fiscală a întreprinderilor prin includerea intenționată în documentele contabile, fiscale și financiare, a unor date vădit denaturate privind veniturile și cheltuielile care nu au la bază operațiuni reale, prin tăinuirea intenționată a unor obiecte impozabile, acte contabile, fiscale și financiare, dacă suma cumulativă a impozitului prevăzute de Codul fiscal, aferente unui an fiscal depășește 50 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, acțiunile acestuia urmând a fi calificate în temeiul art. 244 alin. (1) Cod penal."*

În continuare, Colegiul largit notează că, soluția instanței de apel privind condamnarea inculpatului Bașbaydar Nizamentin este întemeiată, la adoptarea căreia s-a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel încât probele au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, corect fiind recunoscut inculpatul Bașbaydar Nizamentin vinovat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 244 alin. (1) Cod penal.

Colegiul penal largit respinge și critica din recursul avocatului, precum că s-a încasat prejudiciul pretins doar din contul lui Bașbaydar Nizamentin, fără atragerea

pârîților solidari, deoarece la acest aspect s-a expus întemeiat instanța de apel, care a menționat că, sunt prezente toate condițiile pentru angajarea răspunderii delictuale a inculpatului, or, impozite obligatorii care nu au fost achitate la bugetul de stat, dintre care cele pentru perioada fiscală 2014, în sumă de 244.726 lei, cumulate din impozite neachitate în sumă de 159.620 lei și taxă pe valoare adăugată în sumă de 85.106 lei, care depășesc 50 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei. În acest context, ținând cont că infracțiunea în cauză a fost comisă de inculpatul Bașbaydar Nizamettin, instanța de apel a considerat că, este justificată încasarea prejudiciului din contul acestuia, în beneficiul statului, în sumă de 244.726 lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune. Totodată, inculpatul Bașbaydar Nizamettin, activând în calitate de administrator ÎCS „Nizam-Group” SRL, a cauzat prejudiciul statului, prin neachitarea impozitelor, de vreme ce infracțiunea comisă este o infracțiune materială, ea se consideră consumată din momentul producerii urmărilor prejudiciabile sub formă de neachitarea impozitului, a cărui mărime depășește la caz, 50 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Mai mult ca atât, din recursul declarat, recurentul critică și faptul că la data 31.12.2019 a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală, dar instanța de apel nu a aplicat aceste prevederi.

Așadar, Colegiul penal reține, că instanța de apel prin hotărâre l-a condamnat pe Bașbaydar Nizamettin în baza art. 244 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 3000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de întreprinzător pe un termen de 1 an, indicând referitor la calcularea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, că inculpatul s-a sustras de a se prezenta la ședința de judecată, fiind dispusă anunțarea în căutare a acestuia, astfel curgerea prescripției fiind suspendată.

Însă, în același context, Colegiul penal lărgit atenționează că nu poate fi menținută pedeapsa stabilită inculpatului Bașbaydar Nizamettin de către instanța de apel, deoarece la etapa examinării cauzei în instanța de apel, fapta inculpatului a devenit prescrisă, astfel Colegiul penal lărgit consideră ca necesară casarea parțială a deciziei în partea stabilirii pedepsei, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, în această parte, din considerentele ce urmează.

Infracțiunea prevăzută de art. 244 alin. (1) Cod penal, se referă la categoria infracțiunilor mai puțin grave, conform art. 16 alin. (3) Cod penal, așa cum sancțiunea articolului prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 3500 la 5000 de unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 2 ani și 6 luni, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani.

Potrivit prevederilor art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală, dacă au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Potrivit art. 389 alin. (1), (4) pct. 3), (6) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare se adoptă cu liberarea de pedeapsă în cazul expirării termenului de prescripție. La adoptarea sentinței de condamnare cu liberarea de pedeapsă, instanța argumentează în baza căror temeieri, prevăzute de Codul penal, adoptă sentința dată.

Conform art. 394 alin. (1) pct. 1) și 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată.

În corespundere cu art. 395 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală. În caz dacă instanța îl găsește pe inculpat vinovat, dar îl liberează de pedeapsă pe baza prevederilor respective ale Codului penal, ea este datoare să menționeze aceasta în dispozitivul sentinței.

Dispoziția art. 244 alin. (1) Cod penal prevede evaziunea fiscală a întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor prin includerea intenționată în documentele contabile, fiscale și/sau financiare, inclusiv în cele electronice, a unor date vădit denaturate privind veniturile sau cheltuielile care nu au la bază operațiuni reale ori care au la bază operațiuni ce nu au existat, fie prin tănuirea intenționată a unor obiecte impozabile, acte contabile, fiscale și/sau financiare, dacă suma cumulativă a impozitului, taxei prevăzute de Codul fiscal, contribuției de asigurări sociale de stat obligatorii sau primei de asigurare obligatorie de asistență medicală **aferente unui an fiscal depășește 50 de salarii medii lunare pe economie prognozate**, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Colegiul notează că termenul pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 244 alin. (1) Cod penal, a început a curge în cazul inculpatului Başbaydar Nizamettin, la data de 31.12.2014, deoarece conform faptei constatate este indicat concret că *"...cele pentru perioada fiscală 2014, în sumă de 244 726 lei, cumulate din impozite neachiate în sumă de 159 620 lei și taxă pe valoare adăugată în sumă de 85 106 lei, care depășesc 50 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei."*, astfel din momentul comiterii infracțiunii a trecut o perioadă mai mare de 5 ani, termenul de 5 ani, fiind împlinit la data de 31 decembrie 2019, dată la care cauza penală în privința lui Başbaydar Nizamettin, se afla în examinare pe rolul instanței de apel.

La această etapă, Colegiul penal lărgit, ține să explice că, nu poate fi reținut argumentul instanței de apel precum că *"... din materialele cauzei penale rezultă că, inculpatul Başbaydar Nizamettin s-a sustras de a se prezenta la ședința de judecată, fiind dispusă anunțarea în căutare a acestuia, iar potrivit art. 60 alin. (5) Cod penal, curgerea prescripției se suspendă dacă persoana care a săvârșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea*

penală sau de la judecată. În aceste cazuri, curgerea prescripției se reia din momentul reținerii persoanei sau din momentul autodenunțării”, deoarece inculpatul a fost anunțat în căutare la data de 10.02.2020, după expirarea termenului de prescripție de 5 ani.

În temeiul împrejurărilor enunțate și dat fiind că inculpatul Bașbaydar Nizamettin, a comis infracțiunea prevăzută de art. 244 alin. (1) Cod penal, astfel nu a achitat impozitele obligatorii la bugetul de stat pentru perioada fiscală 2014, iar de la data de 31.12.2014 a expirat termenul de prescripție de 5 ani, se impune admiterea recursului, casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 decembrie 2021, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care Bașbaydar Nizamettin, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 244 alin. (1) Cod penal, se liberează de pedeapsă în legătură cu expirarea termenului de prescripție, prevăzut la art.60 alin.(1) lit.b) Cod penal. În rest, celelalte dispoziții ale hotărârii atacate se mențin.

Rezumând cele expuse, prevederile pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocate de recurent, și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, fiind stabilite erorile de drept invocate de către avocatul Dudulica L. în numele inculpatului, în partea ce ține de expirarea termenului de prescripție.

13. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de către avocatul Dudulica Liubomir în numele inculpatului.

Se casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 decembrie 2021, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, rejudecă cauza și pronunță în această parte o hotărâre nouă, prin care Bașbaydar Nizamettin Xxxxx, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 244 alin. (1) Cod penal, se liberează de pedeapsă în legătură cu expirarea termenului de prescripție, prevăzut la art.60 alin.(1) lit.b) Cod penal.

În rest, celelalte dispoziții ale hotărârii atacate se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 20 octombrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Plămădeală Ghenadie

Judecător

Mardari Dumitru